

Серпенінова, Ю. С. Порядок організації служби внутрішнього аудиту фонду гарантування вкладів фізичних осіб [Текст] / Ю. С. Серпенінова // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України : збірник тез доповідей XVI Всеукраїнської науково-практичної конференції (24-25 жовтня 2013 р.) : в 2 т. - Суми : ДВНЗ "УАБС НБУ", 2013. - Т. 2. - С. 80-81.

**Ю. С. Серпенінова, канд. екон. наук,
ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"**

ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ СЛУЖБИ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Аудит є важливим інструментом запобігання зловживань і порушень, а також запорукою ефективного впровадження економічних реформ, тому в системі державного управління аудит має особливе значення. Постійне відстеження і контроль за діяльністю державних установ зумовлює потребу створення та організації ефективного функціонування служби внутрішнього аудиту в таких установах.

Дослідження особливостей проведення аудиту Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі – Фонд) набуває особливої актуальності у зв'язку з проведенням реформи системи гарантування вкладів фізичних осіб і прийняттям у 2012 році Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" (далі – Закон).

Із прийняттям нового Закону змінилися вимоги щодо проведення аудиту Фонду. До втрати чинності Закону України "Про Фонд гарантування вкладів фізичних осіб" аудит Фонду проводився щорічно незалежною аудиторською фірмою з метою підтвердження достовірності фінансової звітності. Після проведення реформи національної системи гарантування вкладів аудит Фонду передбачає не лише зовнішній фінансовий аудит, а й створення служби внутрішнього аудиту Фонду.

Відповідно до Закону служба внутрішнього аудиту щокварталу звітується адміністративній раді Фонду і надає висновки та пропозиції, які обов'язково враховуються в діяльності Фонду. Порядок організації служби внутрішнього аудиту Фонду можна розглядати з виокремленням наступних етапів.

На початковому етапі виконавча дирекція подає на затвердження адміністративній раді Фонду положення про службу внутрішнього аудиту та пропозиції щодо кандидатури керівника служби внутрішнього аудиту.

На наступному етапі адміністративна рада затверджує положення про службу внутрішнього аудиту Фонду, призначає та звільняє керівни-

ка служби внутрішнього аудиту, заслуховує та затверджує звіти служби внутрішнього аудиту.

Служба внутрішнього аудиту Фонду виконує такі функції: проводить періодичні перевірки діяльності Фонду на предмет дотримання вимог законодавства, нормативно-правових актів Фонду та рішень органів управління Фонду; перевіряє результати фінансової та інвестиційної діяльності Фонду; виконує інші функції відповідно до положення про службу внутрішнього аудиту.

Завершальний етап передбачає звітування служби внутрішнього аудиту адміністративній раді Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, віднесених до її повноважень.

Проведення ефективного, своєчасного та об'єктивного аудиту є необхідною умовою функціонування державних фінансових установ. При цьому питання організації служби внутрішнього аудиту Фонду є достатньо новим у зв'язку з реформуванням системи гарантування вкладів фізичних осіб, тому потребує подальшого розвитку та дослідження.

Серед основних проблемних аспектів даного питання можна виділити недостатнє нормативно-правове регулювання на рівні підзаконних актів Фонду. Так, єдиним підзаконним актом, що регулює окремі аспекти аудиту Фонду, є Положення про порядок залучення уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб консультантів, експертів або інших фахівців при виведенні неплатоспроможного банку з ринку або ліквідації банку від 23.07.2012 № 12. Невирішеними залишаються питання підзаконного врегулювання організації служби внутрішнього аудиту. Це зумовлює потребу розробки та впровадження відповідних інструкцій, методик, положень тощо, які б регламентували порядок організації внутрішнього аудиту Фонду.

*Л. Ю. Сисоєва, канд. екон. наук,
ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"*

ТРАНСФОРМАЦІЯ РЕГУЛЯТОРНИХ ПІДХОДІВ У КРАЇНАХ СВІТУ ТА В УКРАЇНІ

Недостатній контроль за рівнем капіталу, несвоєчасність ідентифікації кредитного та ринкового ризиків, а також ризиків ліквідності та сек'юритизації призвели до посилення глобальних системних ризиків. Крім того, помилки в корпоративному управлінні банків і відсутність